

Ra đi Bác dặn còn non nước

Bác Hồ ra đi có để lại bản Di chúc thiêng liêng mà Người đã viết từ những ngày giữa tháng 5 năm 1965, lúc mà Bác đang còn khỏe, lúc mà chúng ta đang chuẩn bị đón sinh nhật lần thứ 75 của Người. Lần cuối cùng chỉnh sửa Di chúc, Bác viết:

“Năm nay, tôi vừa 79 tuổi, đã là lớp người “xưa nay hiếm” nhưng tinh thần, đầu óc vẫn rất sáng suốt, tuy sức khỏe có kém so với vài năm trước đây. Khi người ta đã ngoài 70 xuân, thì tuổi tác càng cao, sức khỏe càng thấp. Điều đó cũng không có gì là lạ.

Nhưng ai mà đoán biết tôi còn phục vụ cách mạng, phục vụ Tổ quốc, phục vụ nhân dân được bao lâu nữa?”.

Với những lời xúc động ấy, chúng ta hiểu Bác đang chuẩn bị cho chuyến đi xa, xa mãi. Bác đã để lại những tư tưởng lớn lao với muôn đời, để lại cho toàn Đảng, toàn dân những suy nghĩ sâu sắc, những lời tâm huyết, với những trách nhiệm lớn lao của một lãnh tụ biết rằng sắp phải vĩnh biệt cuộc đời. Bác rất sáng suốt và minh mẫn, đằm thắm và sâu sắc đến tuyệt vời trong lời gởi lại. Bác chuẩn bị tiếp nhận quy luật mới một cách bình thản, ung dung, ung dung đến độ pha chút dí dỏm “phòng khi tôi đi gặp các cụ Các Mác, cụ Lê Nin và các vị cách mạng đàn anh khác”, “điều đó cũng không có gì là lạ”

Chủ động trước quy luật, trước khi thấy sức khỏe bước vào tuổi “xưa nay hiếm”, bởi không ai có thể đoán biết được, cho nên Bác để sẵn mấy lời. Từ trước đến nay, chưa có một tài liệu nào Bác suy nghĩ, trăn trở trong thời gian dài như vậy- bốn năm với bấy nhiêu ngày. Tài liệu “Tuyệt đối bí mật” đó, Bác sửa chữa nhiều, Bác cân nhắc từng câu, từng chữ, từng từ. Bác chuẩn bị chu tất một di sản tinh thần, một hướng đi cho dân, cho Đảng, cho dân tộc, cho hiện tại và cả tương lai, những việc trước mắt và hướng lâu dài. Và cuối cùng, Bác “để lại muôn vàn tình thân yêu cho toàn dân, toàn Đảng”, Bác gửi lại niềm tin vào thế hệ mai sau và mong muốn cháy bỏng về “nước Việt Nam hòa bình, thống nhất, độc lập, dân chủ và giàu mạnh và góp phần xứng đáng vào sự nghiệp cách mạng thế giới”

Tấm lòng bao la ấy thể hiện trong Di chúc, Bác dặn nhiều điều. Đó là những định hướng cần được chú ý chuẩn bị, sau khi cuộc kháng chiến chống Mỹ thắng lợi. Trước hết là vấn đề chỉnh đốn Đảng, những công việc đối với con người, bồi dưỡng thế hệ cách mạng cho đời sau, không ngừng nâng cao đời sống của nhân dân... Điều rất quan trọng được Bác nhắc đi, nhắc lại như một sự trăn trở, day dứt không nguôi là nhiệm vụ đánh Mỹ và xây dựng đất nước đang còn dang dở. Mà những việc Bác dặn đều phải được quyết định trên cái nền hiện tại là phải thắng Mỹ cứu nước. Khi nói về cuộc kháng chiến chống Mỹ, cứu nước của nhân dân ta, Bác đặt ở đây câu thơ đầy niềm hi vọng:

“Còn non, còn nước, còn người,

Thắng giặc Mỹ, ta sẽ xây dựng hơn mười ngày nay”

Ngắn gọn, khắc sâu mà hàm chứa đầy đủ khát vọng, niềm tin về tư tưởng thời đại “Không có gì quý hơn độc lập, tự do”. Tư tưởng ấy đã vượt lên khuôn khổ chật hẹp của câu thơ trong bản Di chúc, gieo vào lòng người ánh sáng, niềm tin và mong ước lớn. Tư tưởng ấy còn là hoài bão mà Bác suốt đời phấn đấu hy sinh cho hạnh phúc của dân tộc hôm nay và mai sau.

Trước khi ra đi, Bác đã khẳng định: “Cuộc chống Mỹ, cứu nước của nhân dân ta dù phải kinh qua gian khổ, hy sinh nhiều hơn nữa song nhất định thắng lợi hoàn toàn”.

Đó là một điều chắc chắn!

Dự đoán thiên tài của Bác đã được nhân dân ta thực hiện thắng lợi với tầm nhìn của nhà tiên tri. “Ra đi Bác dặn còn non nước” và chúng ta thật sự tự hào vì đã làm được lời dặn của Người.